

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (56)

GARİP!..

Milyon beğeni vardı belki binlerce takip
Garip kimsesiz gitti öğlene Müteakip

BİTECEK RÜYAN

Nice aldanup nice yan gönül
Yine aşka düş neş'e san gönül
Bilemem bu naz ne kadar sürer
Bitecek rüyan uyuyan gönül

ŞİİR NEDİR?

Şuûr'u zayi olmuş bomboş kalmış sözlerden
Dilde miâdi dolmuş kafiye midir şiir
Gayesizce sarf olmuş riyâ içre özlerden
Ruhsuz cesette kalmış methiye midir şiir

NUR'U ZULMETE ÇEVİRME

Alem-i mânâya ışık
Kalb-i beşer ona âşık
Kılıp benlikle karışık
Nûr'u zulmete çevirme

Zâhir niyetin bulaşık
Anlattığın kendine şık
Benlik olmuş sana beşik
Nûr'u zulmete çevirme

Ene'ni eyledin maşuk
Ah nûr'a aşk bir kaç kaşık
Dur artık geçilmez eşik
Nûr'u zulmete çevirme

HIRSIZ VAR!...

Önce kendisi çalmış torpille girmiş işe
Gemi azıya almış bağılıyor hırsız var
Herşeye dudak büker aydın hârîka-pîşe
Gururdan boynu diker bağılıyor hırsız var
Kendi adam ya zahir düşmez elinden şişe
Millet kirlî o tahîr bağılıyor hırsız var
Gevelediği sözler dokunmaz tırnak dişe
Çalacak boşluk gözler bağılıyor hırsız var
Anlasa da kesmez hiç hali tavrı klîşe
Daha ahlaklıdır piç bağılıyor hırsız var
Memleket batsa susar hak getire endişe
Daim kinini kusar bağılıyor hırsız var

BAŞ TACISIN

Sâfi nurdur nur saçar ah zihnimizde her dem'in
Sirâcısın baş tâcısın cümle benî âdemin
Hem âlemin sırrı nedir seni dinler kâinat
Sen nebî'çün çırpır kanat âsuman ile zemin (sav)

BİR DEVASIZ DERT Kİ...

Bilmedim yar sînesinden bir sürur var bin cefâ
Ah başım yaslansa durmaz iftirak koymaz safâ
Bir devâsız dert ki inler âşikân vâ esefâ
Ah başım yaslansa durmaz iftirâk koymaz safâ

SENDEN MİDİR?

Senden midir güzellik senden mi göz bakışlar
Vuslat nedir ya firkat senden mi bırakışlar
Ah ruh kimin beden kim nereden bu aşinâlık
Allah de sen o Hâlık yer gök melek alkışlar

İZ'AN EYLEMELİ

Allah, demiş her veli evvel ânı bilmeli
Mürid, der veli veli say ki delidir deli
Ah iz'an eylemeli kaçır benlikten mürşid
Kulak ver zevzek işit din senle ne çileli

RİYÂKAR

Dilden ta hâle kadar pis nefse delilsin sen
Makam gizler mi seni gözümde zelilsin sen
Ruhu satıp aldığın şöhret girsin gözüne
İnsan ol dön özüne sarhoş bil alilsin sen

ŞU GÖNÜL

Bilmem ki o nâyinde mi sır yoksa nefestür
Ağlar şu gönül gam yetişür ah o ne sestür
Dünya dedüğün sanki şu can câna kafestür
Ağlar şu gönül gam yetişür ah o ne sestür

AZRAİL

Sanki gizli bir aşkı saklarmış gibi felek
Ey güzeller güzeli ruhum elinde melek
Bilmezdim son vuslatta can da sana emanet
Artık kızarmaz yüzüm utandım bil emân et

DELIYMİŞİM

Deliymişim ben deli
Ah aynada görmeli
Aklım dedi bana bak
Can kendini bilmeli
Tavuk musun keçeli
Topraktan çıkmaz eli
Gör ki onun gibisin
Bir durup düşünmeli
Bak kümes mi bu dünya
Canlar eşeler güya
Kimse hikmeti sormaz
Bitene kadar rüya
Deliymişim ben deli
Hikmet nedir bilmeli
Ya Rab yardım et bana
Tavuk'su bitmemeli

KANADI KIRILMIŞ KUŞ

İntizârımla hemdem sanki unutulmuşum
Sensiz pür tevahhûşum ah boş kalmış ağuşum
Gör kanadı kırılmış garip yalnız bir kuşum
Sensiz pür tevahhûşum ah boş kalmış ağuşum

ÖZÜN KÖR KALMA

Seni okumuş adam kâinata gözün kör
Üç gün mü saltanatın aklınla bak köz'ün gör
Oku aşk nâmesidir cümle ruhlar kâinat
Hû de şeytana inat aman kılma öz'ün kor

CAHİL YOBAZ

Paylaşmaz hem ikram etmez ne hakka itaat var

Kendine çok kardeşe yok köpük misal bir heybet
Kitap bilmez sünnet bilmez hiç okumaz görüş dar
Bakışlar ok tevazu yok dilinden düşmez gıybet
Hadi ordan cahil yobaz sana mı kaldı İslam
Utanmadan daha da az pis nefsin şeyhülislam

GÖZ KAPAĞIM

Anladım anlamamak hakikatten kaçamak
Belki de kaldı ramak göz kapağım gece ya
Güya umursamamak bütün zorum tad damak
Kabûlüm deyin ahmak göz kapağım gece ya
Hikmete körüm güya daldım yalan uykuya
Uyandırmayın rüya göz kapağım gece ya

MURAD RABBE DÖNMEKTİR

Miftâh-ı bâb-ı kenz imiş aşk'çün ol ruha revan
Sus firkatten kan damlatma şuara- i kör divan
Ne yakmaktır ne azaptur Rabbe dönmektür murâd
Nârın mübarek nurundan Hakk'ı bulmaktır deva'n
Miftah-ı bâb-ı kenz; hazine kapısının anahtari